

New York Times – propaganda vydávaná za žurnalistiku? Revolúcia proti kresťanskému poriadku pokračuje

Mikuláš Hučko

10. augusta 2020 ✚ **História**

The New York Times sú vplyvné americké noviny, ktoré si zaslúžia prívlastok mienkotvorné, pretože tú verejnú mienku naozaj výrazne ovplyvňujú a „tvoria“ ju. Jej novinári mnohokrát získali Pulitzerovu cenu. Niekedy azda aj zaslúžene, ale neraz aj za reportáže, ktorými si spravili hanbu. A pritom sa aj sami prezradili. Takou bola napríklad lživá reportáž Waltera Durantyho, ktorý bol štrnásť rokov korešpondentom novín v Moskve a v tridsiatych rokoch ubezpečoval amerických čitateľov, že na Ukrajine nie je nijaký hladomor, pretože Josif Vissarionovič Stalin múdro vedie krajinu. Novinár to podával tak presvedčivo a pútavo, že nakoniec dostal túto cenu. Ovplyvnil tým sympatie americkej verejnosti voči komunizmu? Bezpochyby.

Korešpondent The New York Times Herbert Matthews napísal koncom päťdesiatych rokov minulého storočia sériu článkov, ktoré vykreslili mladého rebela Fidela Castra ako očarujúceho milovníka slobody, ktorý, pokiaľ zvíťazí svojou revolúciou, otvorí zlatú éru slobody a prosperity pre kubánsky ľud. Ovplyvnil aj on sympatie americkej verejnosti voči komunizmu? Je to viac než isté!

Zmenili sa azda za tie roky sympatie novín ku komunizmu? Sotva. Stačí si vziať komentár z minulého roka, keď Spojené štáty si pripomínali päťdesiat rokov od pristátia na Mesiaci. Komentár už bol **v duchu novej doby**: vesmírne preteky aj tak vyhral Sovietsky zväz, pretože ako prvý vyslal do kozmu ženu (Valentínu Tereškovovú), „nebieleho“ človeka (bol to Vietnamec) a černocho (Kubánec). A pokiaľ o tom niekto nevedel, noviny mu prezradili, že kľúčovým posolstvom Sovietskeho zväzu adresovaným svetú v kozmonautike bola **diverzita**.

Ako píše Rod Dreher: *„Smerovanie akejkoľvek spoločnosti určujú jej elity. Veľká väčšina Američanov si nikdy neprečíta ani slovo na stránkach Timesov. No tí, ktorí ho čítajú a berú si z neho podnety, sú **ľudia, ktorí vedú túto krajinu**.“*

No a elity robia všetko, čo môžu, aby krajinu i svet nasmerovali k svojim **vysneným utópiám**. A na to využívajú propagandu vydávanú za žurnalistiku.

Ukazuje to aj nedávny prípad komentátorky a editorky názorovej rubriky New York Times **Barri Weissovej**, ktorá nakoniec odišla z novín, lebo jej kolegovia ju znenávideli a začali volať rasistkou a nacistkou. Azda obhajovala Hitlera? Zverejšňovala články o témach, kvôli ktorým bola prijatá pred tromi rokmi, aby priniesla aj iné hlasy, ktoré by inak v novinách nezazneli: začínajúcich autorov, centristov, konzervatívcov a ďalších, ktorí by Times prirodzene nepovažovali za svoju domácu pôdu. A toto neznesli jej kolegovia, podľa ktorých pravda je **ortodoxiou, ktorá je už jasná niekoľkým osvieteným**, a ich

jedinou úlohou je o nej informovať všetkých ostatných.

Pritom, ako píše Weissová: „*Názory, ktoré bez problémov vyšli ešte pred dvomi rokmi, by teraz dostali autora aj editora do vážnych problémov a mohli by viesť aj k jeho prepusteniu*“.

„Je nepredstaviteľné, aby v amerických novinách bola potrebná odvaha na vyjadrenie centristického postoja,“ hovorí Weissová, ktorá okrem iného je aj signatárkou otvoreného „Listu o spravodlivosti a otvorenej diskusii“, podpísaného stopäťdesiatimi ľavicovými a liberálnymi intelektuálmi (Noam Chomsky, J.K. Rowlingová, Salman Rushdie, Margaret Atwoodová, Gloria Steinemová, Fareed Zakaria, Malcolm Gladwell, Francis Fukuyama a Steven Pinker...) obviňujúcimi západné ľavicové organizácie zo závažného „spoločenského hriechu“ – cenzúry.

Je prekvapujúce, že väčšina reakcií na tento list bola – veľmi negatívna. Jej signatári začali byť spochybňovaní, že predsa ako „**privilegovaní**“ **nemôžu poučovať o slobode prejavu tých, ktorí nie sú privilegovaní**. Nie je to paradox? Progresívne sily zrazu nevedia nájsť spoločnú reč so „svojimi“ intelektuálmi, ktorí obhajujú slobodu prejavu. Revolúcia požiera svoje deti?

Čo to o nich prezrádza? Že sa vydali na cestu diktatúry politickej korektnosti a ničenia demokracie, ku ktorej sa doteraz hrdlo a hlasito hlásili, avšak z ktorej **sa postupne stáva tyrania**. Ako píše John Horvath II, takáto tyrania je **logický dôsledok liberalizmu, ktorému sa darí pod maskou jednej lži**, ktorú musia všetci schvaľovať. Táto lož znie: Neexistuje absolútna pravda. Samozrejme, že každý vie alebo **Suvisiaci článok** aspoň túsi, že absolútna pravda existuje. V liberálnom systéme však ľudia predstierajú, že neexistuje, takže istý aj dlhý čas sa s tým dá žiť. Za touto maskou môžu ľudia veriť, čomu chcú, pokiaľ nikomu neublížia a dodržiavajú pravidlá slušnej občianskej diskusie.

Problém so systémom bez absolútnej pravdy je v tom, že každý omyl, každú absurditu treba akceptovať, ale za touto lživou fasádou, ktorá zakrýva a toleruje všetko, to zahŕňa a degeneruje, zdravý rozum ľahko upadá do omylu, systém sa rúca, ľudia trpia, sú zraňovaní a po diskusii ani stopy.

Podľa Johna Horvath II, azda najdesivejším aspektom jej príbehu je **zrod novej „ortodoxie“, ktorá netoleruje nijakú opozíciu** a brutálne potláča ostatné naratívy. Vyznačuje sa „extrémnou selektivitou“ uprednostňujúcou **progresívne**, ekologické a LGBTQ+ témy a kauzy, ktorým sa nikto neodváža oponovať.

Tí, ktorí sa neustále klaňajú modle tolerancie, sa ukazujú byť najmenej tolerantní. Toto bolo dobre známe aj mnohým intelektuálom, ako Jordanovi Petersonovi alebo nedávno zomrelému Rogerovi Scrutonovi, ktorí kvôli svojim názorom mali problémy v akademických komunitách.

Teraz je to čím ďalej jasnejšie. Takáto tyrania je aj logicky predvídateľná. Je výsledkom popierania absolútnej pravdy liberalizmom a popierania božskej autority. Vnútri tohto systému, ako poznamenal Lev XIII., každý človek určuje svoju pravdu a stáva sa sám sebe vlastnou autoritou. Konečným výsledkom je režim neobmedzenej svojvôle.

Šikanovanie Bari Weissovej predstavuje novú fázu liberálnej paradigmy, pri ktorej zhadzuje svoju starú masku tolerancie a odhaľuje svoju radikálnu jakobínsku tvár, pretože to, čo sa deje v Timesoch, sa nakoniec deje v celej americkej západnej žurnalistike.

Pod rúškom slobody a diverzity musí byť všetko dovolené. **Každú autoritu, ktorá kladie odpor, treba zvrhnúť.** Stará morálka, štruktúry, náboženské viery a právne systémy, ktoré držia na uzde vášne, sú teraz prekážkou slobodného uplatňovania liberálnych ideí. Nová ortodoxia spočíva v ničení aj tých najmenších a najumiernenejších prejavov týchto „obmedzujúcich štruktúr“.

Nazvime to pravým menom: Je to **revolúcia proti kresťanskému poriadku**. Čím skôr si verejnosť uvedomí, že staré pravidlá už neplatia, tým skôr sa spamätá a primkne sa k absolútnej pravde a Božej autorite, a zoči-voči prichádzajúcej tyranii sa neutiahne pasívne do kúta, ale bude reagovať.

Kontrarevolúciou.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/new-york-times-propaganda-vydavana-za-zurnalistiku-revolucia-proti-krestanskemu-poriadku-pokracuje/>